

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.083 van 6 juli 2018
in de zaak A. 215.504/X-17.079.**

In zake : Toon DENAYER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Declercq
kantoor houdend te 3320 Hoegaarden
Gemeenteplein 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Hoorebeke
kantoor houdende te 9000 Gent
Coupure Rechts 162
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de GEMEENTE HULDENBERG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dany Socquet
kantoor houdend te 3080 Tervuren
Merenstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 april 2015, strekt tot de nietigverklaring van het “besluit van 17 november 2014 van de gemeenteraad van Huldenberg houdende aanvullend verkeersreglement betreffende het opheffen vroegere stopstreep en aanbrengen nieuwe stopstreep op de Langestraat te Huldenberg” en van het “ministerieel besluit van 06 februari 2015 tot goedkeuring van het besluit van 17 november 2014”.

Tevens wordt gevraagd “verwerende partijen bevel op te leggen [onder verbeurte van een dwangsom] om de situatie te herstellen naar de

oorspronkelijke toestand van voor november 2013, en dit binnen de 2 maanden na de betekening per mailbericht van het tussen te komen vernietigingsarrest”, minstens om het vernietigingsarrest “derwijze te verduidelijken dat het gezag van gewijsde op volledige wijze wordt gehonoreerd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 maart 2018.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dennis Muniz, die *loco* advocaat Philippe Declercq verschijnt voor verzoeker, advocaat Joos Jeroom, die *loco* advocaat Karel Van Hoorebeke verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De afdeling Wegen Vlaams-Brabant ontvangt in de loop van 2013 klachten over de moeilijkheden die afdraaiend vrachtverkeer ondervindt te Neerijse (Huldenberg) bij het afdraaien vanaf de gewestweg N253 naar de Langestraat, als aan de stopstreep in de Langestraat – bij het verkeersbord B5 (stoppen en voorrang verlenen) – een voertuig opgesteld staat dat wacht om de gewestweg op te rijden.

Om deze afdraaibeweging van het vrachtverkeer makkelijker te laten verlopen en het vastlopen van het kruispunt te voorkomen, wordt de stopstreep in november 2013 tien meter naar achter verplaatst.

Omdat de zichtbaarheid vanaf de nieuw geplaatste stopstreep op de gewestweg zeer slecht blijkt, wordt op 27 februari 2014 een nieuwe stopstreep geplaatst, nog slechts drie meter achter de initiële ligging.

Met een e-mail van 11 maart 2014 deelt de afdeling Wegen Vlaams-Brabant verzoeker onder andere mee dat de betrokken beslissingen “mondeling overeengekomen” werden en dat over de zaak dus geen documenten beschikbaar zijn.

Op 12 augustus 2014 richt verzoeker een “Verzoek passieve openbaarheid van bestuur” aan de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid, waarin hij vraagt een kopie te krijgen van het aanvullend reglement met betrekking tot de politie van het wegverkeer tot opheffing van de vroegere stopstreep en tot het instellen van een nieuwe stopstreep “enkele meters hogerop”.

Geantwoord wordt op 13 november 2014 onder meer:

“De gemeente liet alvast weten dat het verleggen van de stopstreep gebeurd is door de gewestelijke wegbeheerder (Agentschap Wegen en Verkeer).

Het verleggen van de stopstreep werd oorspronkelijk ingegeven doordat ‘bij het volledig tegen de rand van de N253 opstellen van een voertuig, vrachtwagens niet meer linksaf gedraaid geraken en hiermee het kruispunt vastzetten’. De bedoeling was om voertuigen uit de Langestraat met iets meer voorzichtigheid het kruispunt te laten toenaderen (stoppen bij de stopstreep, om vervolgens stapvoets op te schuiven naar de rand van de hoofdweg om zo zicht te kunnen krijgen op aankomend verkeer). Men liet ook verstaan dat er ondertussen reeds aanpassingen zijn gebeurd. Het Agentschap Wegen en Verkeer kon mij hierover geen aanvullend reglement bezorgen.”

Ter zitting van 27 november 2014 besluit de gemeenteraad van de gemeente Huldenberg:

“Er werd beslist om de oorspronkelijke stopstreep op het kruispunt Langestraat – Dorpsstraat (N253) op te heffen. Dat de stopstreep op advies van AWW opnieuw werd aangebracht. Doch dit met het behoud van het zicht op het verkeer op de N253, waaraan voorrang moet verleend worden. De gemeenteraad bekrachtigt de ligging van de huidige stopstreep.”

In de formele motivering van het aanvullend verkeersreglement wordt onder meer vermeld:

“Gelet op het feit dat bij het Agentschap Wegen en Verkeer meldingen zijn binnengekomen dat op de Langestraat, aan het kruispunt met de N253 (Dorpsstraat), bij het volledig opstellen van een voertuig op de Langestraat tegen de rand van de N253, de vrachtwagens komende van de N253 niet meer linksaf gedraaid geraken; dat om die reden beslist werd de stopstreep op te heffen en deze enkele meters hogerop terug in te voeren; Rekening houdende dat wanneer de stopstreep wordt getrokken op een plaats waar het verkeer[bord B5 staat, moet zij zodanig aangebracht worden dat de bestuurder die ervoor stopt, een zo ruim mogelijk zicht heeft op de weg waar de andere bestuurders voorrang hebben, zonder dat hij daarom geïmmobiliseerd wordt op een oversteekplaats voor voetgangers of op een fietspad; dat deze doelstelling wordt uitgevoerd.”

Vermits de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen binnen de termijn van zestig dagen nadat het aanvullend reglement haar ter goedkeuring werd voorgelegd, wordt het sedert 6 februari 2015 geacht te zijn goedgekeurd.

IV. Ontvankelijkheid.

Exceptie

4. Volgens de eerste verwerende partij is verzoeker zonder het rechtens vereiste belang. Toegelicht wordt dat het hem niet toegelaten is om het beroep in het algemeen belang in te stellen; de beweerde hinder “dient eigen te zijn aan verzoeker en niet aan anderen of de overheid”. Inzonderheid zou verzoeker volkomen nalaten “om zeer concreet aan te tonen wat het nadeel is dat hij middels huidige procedure wenst te bestrijden”. De aanwezigheid van de stopstreep, laat staan nog de verplaatsing ervan, heeft geen enkele impact op de leefomgeving of leefkwaliteit van verzoeker. Verzoeker stelt zich in de plaats van de bevoegde overheidsinstellingen, maar is daartoe “geenszins rechtmatig gerechtigd”.

Beoordeling

5. Verzoeker blijkt in de Langestraat te wonen en te werken, op ongeveer 200 m van het kruispunt met de N253 waarop het bestreden aanvullend verkeersreglement betrekking heeft. Een gebeurlijk nadelige beïnvloeding van zijn situatie door de bestreden verplaatsing van de stopstreep en de impact ervan op de zichtbaarheid op het kruispunt, is bijgevolg aannemelijk.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoeker leidt een eerste middel af uit de “schending van artikel 4 §2 decreet 16 mei 2008, van artikel 255 §4 gemeentedecreet, van artikel 60 en 76.1 koninklijk besluit van 1 december 1975, schending van het

zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel”, “doordat de stopstreep werd opgeheven, verlegd, opgeheven, en opnieuw verlegd zonder voorafgaandelijke vaststelling van een aanvullend verkeersreglement door de bevoegde overheid, terwijl voormelde regelgeving en beginsel vereisen dat de signalisatie slechts kan worden aangebracht nadat een aanvullend verkeersreglement werd vastgesteld”.

Toegelicht wordt dat ontegensprekelijk uit de stukken van het dossier blijkt dat de feitelijke signalisatie van de verkeerssituatie werd aangepast vooraleer een aanvullend verkeersreglement werd vastgesteld conform de regels van het decreet van 16 mei 2008 ‘betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens’. *In casu* had de feitelijke verkeerssituatie ten vroegste mogen worden aangepast na 6 februari 2015, zijnde de datum waarop de periode van het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse regering verstreek. Het feit dat het aanvullend verkeersreglement slechts in werking kan treden nadat het niet werd afgekeurd, gewijzigd of vervangen in het kader van het goedkeuringstoezicht, sluit uit dat het reeds in de feiten wordt uitgevoerd vooraleer een besluit is genomen door de tweede verwerende partij.

Nochtans was de vroegere stopstreep, haaks op de kruising met de N253, reeds meer dan een jaar aangepast op het ogenblik dat de eerste bestreden beslissing werd vastgesteld. Op deze wijze werd de buurtbewoners en andere directe omwonenden de mogelijkheid ontnomen om op nuttige wijze klacht neer te leggen bij de gouverneur of de Vlaamse regering tegen het gemeenteraadsbesluit dat aan de effectieve wijziging van de verkeerssituatie voorafgaat.

Beoordeling

7. Kern van het middel is dat de verwerende partijen niet mochten de feitelijke verkeerssituatie wijzigen en de stopstreep verplaatsen dan nadat een aanvullend verkeersreglement werd vastgesteld.

Evenwel is niet die feitelijke wijziging het voorwerp van het beroep, maar het aanvullend verkeersreglement dat in die wijziging voorziet.

8. Dit aanvullend verkeersreglement is niet onwettig om de enkele reden dat de wijziging waarin het voorziet al voordien in de feiten werd doorgevoerd.

De omzendbrief waarnaar verzoeker in de uiteenzetting van zijn middel verwijst, zegt het niet anders.

9. In zoverre verzoeker er zich meer bepaald over beklagt dat het recht op inspraak werd geschonden en dat de regeling van het bestuurlijk toezicht zou zijn uitgehold, bevestigt hij in de laatste memorie dat die schending niet de bestreden beslissingen als zodanig betreft, maar de “voldongen feiten” die eraan voorafgaan.

Nog daargelaten dat die feiten juist niet “voldongen” waren, bij gebrek aan een goedgekeurd aanvullend verkeersreglement, staan in het kader van dit beroep hoe dan ook niet deze feiten ter beoordeling, maar de bestreden beslissingen.

10. Het middel doet niet die onwettigheid aannemen. Het wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd “van het formele en materiële motiveringsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel”, doordat in het aanvullend verkeersreglement elke noodzakelijke informatie ontbreekt aangaande het motief voor de genomen maatregel, doordat met geen woord wordt gerept

over ongevallenstatistieken of verkeersintensiteiten, doordat geen adviezen werden opgevraagd en doordat de enige aanwezige overweging niet afdoende is.

Wat het gebrek aan een advies van de brandweer betreft, verwijst verzoeker naar een e-mail van de korpschef van de politiezone Dijleland van 28 januari 2014. Voorts zou uit verzoekers fotodossier blijken dat het vanaf de huidige stopstreep onmogelijk is om een correct overzicht te verkrijgen op de N253 en het daar aanwezige verkeer. Het Vlaamse Gewest heeft dat volgens verzoeker erkend in een schrijven van 13 november 2014.

Voorts is het volgens verzoeker opmerkelijk dat het Vlaamse Gewest na enkele meldingen over vrachtwagens die moeilijkheden ondervinden van en naar de zandgroeve Kerkeveld onmiddellijk de stopstreep verplaatst, terwijl uit de milieuvergunningen voor het betrokken bedrijf blijkt dat het vrachtverkeer van en naar de zandgroeve geen negatieve invloed heeft, of een minder ongunstige invloed dan verwacht, op de verkeersleefbaarheid en de doorstroming van het openbaar vervoer.

De verwerende partijen “tonen in niets aan waarom de ligging van de stopstreep op de werkelijke grens met de N253 problematisch is”. Bovendien zou het doel van de feitelijke aanpassing van de verkeerssituatie erin bestaan om de voertuigen die uit de Langestraat komen, het kruispunt te laten naderen met iets meer voorzichtigheid. Uit de bestreden beslissing blijkt echter niet waarom dit doel niet op een andere manier dan met een aanvullend verkeersreglement zou kunnen worden bereikt.

Ten slotte heeft de toezichthoudende overheid het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel geschonden doordat zij de termijn voor het goedkeuringstoezicht met betrekking tot de gemeenteraadsbeslissing heeft laten verstrijken niettegenstaande “de manifeste afwezigheid aan consideransen (schending van het formele motiveringsbeginsel)”.

Beoordeling

12. Noch op grond van enig aan de Raad van State bekend zijnd algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, noch op grond van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ moest de bestreden gemeenteraadsbeslissing, die een reglement is, een formele motivering bevatten.

13. Overigens bevat ze wel degelijk een formele motivering: er zijn meldingen binnengekomen dat bij het opstellen van een voertuig op de Langestraat tegen de rand van de N253, de vrachtwagens komende van de N253 niet meer linksaf gedraaid raken.

De concrete, feitelijke juistheid van die reden wordt door verzoeker kennelijk niet betwist.

14. Wel meent hij te weten dat het betrokken vrachtverkeer verband houdt met de exploitatie door de nv De Kock van een zandgroeve en merkt hij op dat de aangevoerde reden niet samengaat met de vermeldingen in de milieuvergunning uit 2013 en 2014 die aan de nv De Kock voor het uitbaten van de zandgroeve is gegeven. In die milieuvergunningen heette het immers dat het vrachtverkeer van en naar de groeve geen betekenisvolle negatieve invloed heeft op de verkeerssituatie. Volgens verzoeker is het evenwel het een of het ander: ofwel doen er zich conflictsituaties voor en dan moest de tweede verwerende partij de milieuvergunning hebben geweigerd; ofwel wordt de milieuvergunning verleend omdat er geen conflictsituaties bestaan, maar dan moet ook de stopstreep niet worden aangepast.

De milieuvergunning uit 2013, waarnaar verzoeker verwijst, is door de Raad van State vernietigd en dus uit het rechtsverkeer verdwenen.

Als, voorts, in de milieuvergunning van 2014 wordt overwogen dat de verkeerssituatie gegenereerd door nv De Kock zelfs nog gunstiger is dan

de verkeerssituatie die in het milieueffectrapport (MER) werd ingeschat en beoordeeld, dan is dat vanwege “het reële aantal vrachtwagenbewegingen per werkdag dat lager ligt dan ingeschat door het MER”. Dit spreekt in niets het specifieke verkeersprobleem tegen waarvoor de bestreden beslissingen een oplossing pogen te bieden.

Dit verkeersprobleem houdt overigens maar zeer beperkt verband met de uitbating van de zandgroeve: blijkens de vermeldingen van de milieuvergunning van 2014 ligt “het aandeel van de vrachtwagenbewegingen van De Kock op de getelde verkeersintensiteiten in de Langestraat en de N253 ruim onder de 10%”.

15. De e-mail van 28 januari 2014 van de korpschef van de politiezone Dijleland betreft de ligging van de stopstreep zoals ze eerst een tiental meter naar achter was verplaatst. De e-mail doet te dezen dan ook niet ter zake.

16. In zoverre verzoeker betoogt dat niet blijkt waarom het doel van het aanvullend verkeersreglement niet kon worden bereikt “bijvoorbeeld door het aanbrengen van rem- of ribbelstroken, door het aanleggen van een verkeersdrempel om het verkeer komende vanuit de Langestraat af te remmen, het plaatsen van een waarschuwingslicht bij overdreven snelheid, of van een bord dat de snelheid van de voertuigen weergeeft en dat aanstuurt op het matigen van de snelheid”, gaat hij voort op een e-mail van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van 13 november 2014 waaruit volgens hem moet worden afgeleid dat het doel van de bestreden beslissingen is om voertuigen uit de Langestraat met iets meer voorzichtigheid het kruispunt te laten toenaderen.

Dit is ten onrechte.

De betrokken passus heeft betrekking op de oorspronkelijk beoogde verlegging van de stopstreep, tot tien meter naar achter; zoals de e-mail aangeeft zijn er nadien aanpassingen gebeurd.

Hoe dan ook is het werkelijke doel van het bestreden verkeersreglement, zuiver geformuleerd, niet om het verkeer uit de Langestraat ertoe aan te zetten af te remmen, maar om de afdraaibeweging van het vrachtverkeer, dat vanaf de N253 naar links de Langestraat wil inslaan, makkelijker te laten verlopen en zo het vastlopen van het kruispunt te voorkomen.

17. Het door verzoeker bijgebrachte “foto-dossier” laat zien dat de bestuurders vanuit de Langestraat de stopstreep voorbijrijden. Dat toont – zoals hierna *sub* randnummer 22 nader beargumenteerd – op zich niet aan dat de stopstreep niet conform de wegcode of de *ratio legis* ervan zou zijn geplaatst.

18. Naar het oordeel van de Raad van State blijkt niet dat de verwerende partijen de in het middel aangevoerde beginselen hebben geschonden door het “vastlopen van het kruispunt” middels de bestreden beslissingen te hebben willen vermijden, zonder daarvoor naar ongevallenstatistieken en verkeersintensiteiten te verwijzen en adviezen bij de buurgemeente, politie, brandweer, inwoners en verkeersraad te hebben ingewonnen.

19. Het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

20. Een derde middel is afgeleid uit de “schending van artikel 76.1 van de wegcode, van artikel 135 §2 nieuwe gemeentewet, schending van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel”, doordat de gemeenteraadsbeslissing ten onrechte overweegt dat vanaf de huidige ligging een voldoende zicht verkregen kan worden op de N253 en het aldaar aanwezige verkeer, terwijl vereist is dat de bestuurder vanaf de stopstreep een duidelijk overzicht kan hebben op de weg die

voorrang heeft en dat een administratieve beslissing op afdoende wijze gemotiveerd wordt, zowel in feite als in rechte.

Verzoeker argumenteert dat het vanaf de huidige stopstreep, “op zo’n 3 meter van de werkelijke kruising met de N253” onmogelijk is om een correct overzicht te krijgen op de N253 en het daar aanwezige verkeer. Dat volgt uit de aanwezigheid van een hoekwoning aan de linkerkant en een uitstekende berm aan de rechterkant. De tweede verwerende partij heeft op 13 november 2014 zelf erkend dat bestuurders geen voldoende zicht hebben op de N253. Er is geen rekening gehouden met de plaatselijke of bijzondere omstandigheden. In de bestreden gemeenteraadsbeslissing kan niet wettig worden overwogen dat de stopstreep zodanig is aangebracht dat de bestuurder een zo ruim mogelijk zicht heeft op de weg waar de andere bestuurders voorrang hebben.

Beoordeling

21. Een stopstreep duidt, luidens artikel 76.1 van de wegcode, “de plaats aan waar de bestuurders moeten stoppen ingevolge een verkeersbord B5 of een verkeerslicht”.

Volgens verzoeker geeft de bestreden gemeenteraadsbeslissing de *ratio legis* van het voorschrift juist weer door te overwegen dat “zij zodanig [moet] worden aangebracht dat de bestuurder die ervoor stopt een zo ruim mogelijk zicht heeft op de weg waar de andere bestuurders voorrang hebben”.

22. Wat in de concrete omstandigheden van de voorliggende zaak als een “zo ruim mogelijk zicht” moet worden opgevat, wordt mee bepaald door het specifieke oogmerk dat met het verplaatsen van de stopstreep gemoeid is. Dat bestaat erin te vermijden dat het kruispunt geblokkeerd raakt doordat vrachtverkeer vanaf de N253 niet linksaf de Langestraat kan indraaien om reden dat er een voertuig dat vanuit de Langestraat de N253 wil oprijden, te dicht bij deze N253 opgesteld staat.

Het zicht vanuit de Langestraat op het verkeer op de N253 moet een bestuurder aldus in de eerste plaats toelaten om vast te stellen of een vrachtwagen vanaf de N253 links de Langestraat wil inslaan. Dat een bestuurder vervolgens de stopstreep moet passeren om een nog beter zicht te krijgen alvorens zonder risico voor gevaar de N253 te kunnen oprijden, sluit als zodanig niet uit dat de stopstreep geacht moet worden, alle omstandigheden in acht genomen, zodanig geplaatst te zijn dat ze het ruimst of best “mogelijke” zicht op de voorrangsweg toelaat.

23. Was het oorspronkelijk de bedoeling om de stopstreep tien meter naar achter te verschuiven, die zienswijze is uiteindelijk verlaten ten voordele van een verplaatsing beperkt tot drie meter naar achter. Dat (ook) deze aangepaste ligging niet als het evenwichtige resultaat van een afweging van alle concrete omstandigheden mag worden beschouwd en dat meer bepaald geen enkele normaal zorgvuldige en in redelijkheid oordelende overheid tot die ligging zou besluiten, wordt niet gevolgd.

Alleszins kunnen noch verzoekers fotodossier (zie randnummer 17), noch de e-mail van de korpschef van de politiezone Dijleland van 28 januari 2014 (zie randnummer 15) daarvan overtuigen. Hetzelfde geldt voor de door verzoeker geciteerde passus uit de e-mail van de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van 13 november 2014, die immers op de oorspronkelijk beoogde ligging van de stopstreep slaat, in welk verband er, zoals in de e-mail wordt overwogen, “ondertussen reeds aanpassingen zijn gebeurd”.

24. Het middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

25. Een vierde middel voert aan: “onwettigheid ingevolge machtsafwending, schending van het proportionaliteitsbeginsel, van het

zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel”, doordat de bestreden beslissingen werden vastgesteld louter ter wille van één particulier belang, namelijk het vrachtverkeer op en terug van de zandgroeve Kerkeveld, terwijl een aanvullend verkeersreglement slechts het bewaren van de orde, de veiligheid, het vlot verkeer op de wegen of de openbare gezondheid tot voorwerp mag hebben en bovendien rekening moet houden met de rechten en vrijheden van andere personen.

Daarenboven, aldus nog verzoeker, moet worden vastgesteld dat de genomen maatregel buiten verhouding staat tot de feiten die ze motiveren. De overwegingen in de recente milieuvergunningen van 6 juni 2013 en 7 mei 2014 ontkrachten de noodzaak om de stopstreep te verleggen volledig. Ook wordt niet aangetoond waarom het doel van het aanvullend verkeersreglement enkel en alleen door een aanvullend verkeersreglement zou kunnen worden bereikt.

Beoordeling

26. Er is sprake van machtsafwending wanneer een overheid de bevoegdheid die haar tot het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang is gegeven, gebruikt voor het nastreven van een ander doel. Om tot een nietigverklaring te kunnen leiden, moet het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden handeling zijn.

27. Hiervoor is vastgesteld dat de verwerende partijen met de bestreden beslissingen willen voorkomen dat het kruispunt van de N253 met de Langestraat vastloopt en dat de verlegde stopstreep geenszins uitsluitend tot voordeel strekt van het vrachtverkeer van de nv De Kock van en naar de zandgroeve.

Uit de beoordeling van de vorige middelen volgt eveneens dat de overige grieven die verzoeker in het besproken middel aanvoert verworpen moeten worden en dat, meer bepaald, de motieven van het aanvullend

verkeersreglement niet ondeugdelijk zijn, noch dat de verhouding tussen deze motieven en de genomen beslissingen disproportioneel of onredelijk is.

28. Het vierde en laatste middel wordt dan ook in zijn geheel verworpen.

VI. Verzoek tot het opleggen van een bevel of tot verduidelijking

29. Voor zoveel een vernietigingsarrest wordt uitgesproken, vraagt verzoeker dat de Raad van State, toepassing makend van artikel 36, § 1, eerste zin, van zijn gecoördineerde wetten, de verwerende partijen zou bevelen om “de feitelijke situatie te herstellen naar de oorspronkelijke toestand van voor november 2013”, onder verbeurte van een dwangsom.

Minstens vraagt verzoeker dat de Raad van State zijn vernietigingsarrest “derwijze [zou] verduidelijken dat het gezag van gewijsde op volledige wijze wordt gehonoreerd”.

30. De hypothese die aan de verzoeken ten grondslag ligt, doet zich niet voor. Immers worden, bij gebrek aan gegronde middelen, de bestreden beslissingen niet vernietigd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep, evenals de verzoeken tot het opleggen van een bevel of tot verduidelijking.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een aan elk van de twee verwerende partijen verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

3. Het te veel gekweten rolrecht van 200 euro wordt terugbetaald aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes juli 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust